

اینترنت ماهواره‌ای استارلینک چند سالی است بر سر زبان‌ها افتاده و حالا هم مدتی است در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی محل بحث کاربران است. اینترنتی که عده‌ای می‌گویند ارزان، پرسرعت و بدون فیلتر و آزاد است و گروهی دیگر هم معتقدند این نوع اینترنت آنقدرها هم سریع و در دسترس و از همه مهم‌تر آزاد نیست و از گوانی دسترسی به این اینترنت خبر می‌دهند. در این میان با عنایت به چالش‌های فضای مجازی در همین سبک و سیاق کنونی برخی‌ها هم نگران آسیب‌هایی هستند که این نوع اینترنت می‌تواند برای حکمرانی فضای سایبر ایران داشته باشد. محمد علی شکوهیان‌راد، پژوهشگر و مدرس دانشگاه در حوزه دانش سایبرنتیک و پژوهشگر ارشد، آژما پیشگاه پژوهشی فضای سایبر دانشگاه تهران در گفت‌وگو با «جوان» ضمن پاسخ به این سؤالات تأکید می‌کند: «استفاده از استارلینک نیازمند تجهیزات سخت‌افزاری است که هزینه آن از حدود ۶۰ میلیون تومان (با قیمت فعلی ارز) آغاز شده و بیش از این نیز ارانه می‌شود. این در حالی است که علاوه بر آن باید برای دریافت اشتراک اکانت نیز به صورت ماهانه هزینه چند میلیونی بپردازد. جدا از اینکه اساساً این پروژه، گامی است در راستای حکمرانی بر جهان از طریق کنترل جریان اطلاعات که مستقیم بر شناخت و باور انسان‌ها اثر گذار است.»

■ ■ ■**بحث اینترنت ماهواره‌ای استارلینک مدتی است دوباره بر سر زبان‌ها افتاده است. آیا در حال حاضر این اینترنت فعال شده و آیا به لحاظ فنی دسترسی به آن امکان‌پذیر است؟**

از جنبه فنی چیزی به نام اینترنت ماهواره‌ای اصلاً غیر ممکن نیست و از چندین سال پیش می‌توانست اجرا شود. در واقع پروژه استارلینک که توسط ایلان ماسک از چند سال قبل مطرح شد، اولین پروژه اینترنت ماهواره‌ای نیست؛ قبل از این نیز در آمریکا چند پروژه دیگر اینترنت ماهواره‌ای نظیر اورنت وجود داشته که هر کدام به دلایل بعضاً فنی و بیشتر مسائل سیاسی و حکمرانی فضای سایبر کشورها دچار اشکال شده و به نتیجه پیشرفت تکنولوژی و بهینه‌سازی جمعیت تجربیات گذشته به همراه راه‌حل آنها است که به لحاظ فنی کاملاً امکان‌پذیر است و سعی کرده ابعاد سیاسی را نیز حل کند.

استارلینک همین حالا نیز در کشورمان فعال شده و گره‌هایی داریم که متصل هستند. فعلاً در نسل‌های اولیه، کاربران باید از طریق سخت‌افزارهای مشخصی به استارلینک وصل شوند، اما محتمل است که در آینده به دلیل پیشرفت تکنولوژی و بهینه‌سازی زیرساخت‌های فنی سمت کاربران، استارلینک با روش‌های ساده‌تری، اینترنت را به کاربران ارائه کند. البته دیشی که در حال حاضر در استارلینک مورد استفاده است، به بزرگی ذهنیتی که مردم دیش ماهواره تلویزیونی دارند نیست و کوچک‌تر است و کل تجهیزات در مقیاس یک کیف دستی کوچک است.

از منظر هزینه‌ای چطور؟ آیا استارلینک

اینترنت فیبرنوری ارزان‌تر تمام می‌شود؟

به لحاظ هزینه‌ای اتفاقاً هزینه‌هایش بالا است و دستگاه‌های نسل جدید استارلینک به قیمت فعلی دلار از ۶۰ میلیون تومان به بالا قیمت دارند. قاعدتاً با این قیمت، در حال حاضر صرفاً یک قشر خاص به سمت تهیه استارلینک می‌روند، اما نکته‌ای که وجود دارد این است که هر چیزی که در حوزه تکنولوژی‌های سایبری ارائه می‌شود، ابتدا با هزینه بیشتری عرضه می‌شود و بعداً که تقاضا بالا می‌رود، آرام آرام قیمت تجهیزات کاهش می‌یابد، اما برای کاربران ایرانی از آنجایی که ما تدریجاً با کاهش ارزش پول ملی مواجه هستیم که مردم با عنوان «گران شدن دلار» از آن یاد می‌کنند و همچنین اینکه تجهیزات استارلینک وارداتی و محاسبه قیمت آن بر حسب دلار است، بنابراین نهایتاً کاهش قیمت دلاری تجهیزات با کاهش ارزش دلار، توازن ایجاد می‌کند که قیمت تجهیزات را بالا نگه می‌دارد، مگر آنکه سیاست‌های حکمرانی فضای سایبر آمریکا چنین شود که برای کمک به نقض حکمرانی ایران در این عرصه، قیمت تجهیزات را به میزان چشمگیری کاهش دهد.

ضمناً در نظر داشته باشید که به غیر از هزینه اولیه‌ای که برای تجهیزات سخت‌افزاری پرداخت می‌شود، هزینه ماهانه برای دریافت اشتراک اکانت نیز باید پرداخت گردد که ماهی چند میلیون تومان است.

چرا آمریکا به دنبال این است که اینترنت ماهواره‌ای را در دنیا جا بیندازد؟

اگر روند تاریخی شکل‌گیری اینترنت را مرور کنیم، می‌بینیم که اینترنت به عنوان یک زیرساخت جهانی برای تبادل اطلاعات و جریان‌سازی هدفمند نسبت به اطلاعات؛ در اصل حاصل پروژه مشترکی است که آمریکا و انگلیس در دهه ۵۰ میلادی انجام دادند؛ به این ترتیب که در آمریکا، «آژانس تحقیقات پروژه‌های پیشرفته دفاعی» (DARPA) و در انگلیس نیز آزمایشگاه ملی فیزیک (NPL) کار را بر عهده گرفتند و به تدریج در دهه‌های بعد، اینترنت را تجاری کردند تا جریان‌سازی هدفمند اطلاعات در جوامع انسانی صورت پذیرد.

پس از جنگ جهانی دوم برای آنکه کنترل‌های سایبرنتیکی در سطح بین‌الملل از اختیار آمریکا و

انگلیس خارج نشود، یک معاهده رسمی امضا شد که جای تحلیل این معاهده در کشور ما از منظر حکمرانی سایبری بسیار خالی است.

چه معاهده‌ای؟

معاهده‌ای به نام UK-USA که سال ۱۹۶۶ توسط این دو دولت امضا شد و بر اساس آن کلیت اشراف بر زیرساخت و تکنولوژی‌های سازنده اینترنت در جهان از طریق وضع استانداردهای مختلف بین‌المللی و تدوین پروتکل‌های فنی در اختیار مبدعین فضای سایبر باقی ماند. یعنی کنترل فضای سایبر به‌واسطه زیرساخت‌های فنی که دیگر کشورها حس نکنند، اما این جهانی‌سازی پروتکل‌ها به اشراف دو کشور مذکور بر فضای سایبر جهانی منتج شده‌است. در نتیجه در ۲۵،۲۰ سال گذشته خیلی از کشورها، حتی متحدین نزدیک به آمریکا نیز نسبت به این وضع اعتراض کردند و برای اینکه بتوانند حکمرانی خودشان را بر فضای سایبر حفظ کنند، با اقدامات مقتضی نظیر ایجاد شبکه ملی اطلاعات به سمت بومی‌سازی این فضا حرکت رفتند. متأسفانه تا امروز تنها کشوری که هنوز بر فضای سایبر خود، مدیریت و تسلط ندارد ایران است؛ یعنی تمام کشورها، سطوح مختلف زیرساخت و قانونی لازم برای مدیریت فضای سایبر خود را اجرا کرده‌اند، اما کشور ما در این زمینه با جلیلیات موهوم و عجیب و غریب علیمی زیادی مواجه است که افکار عمومی را به انحراف کشانده؛ مانند اینکه ایجاد شبکه ملی اطلاعات، اینترنت کشور را قطع می‌کند و دسترسی به منابع جهانی از بین می‌رود؛ یا اینکه کنترل اینترنت را هیچ کشوری ندارد و اینترنت همه کشورها کاملاً آزاد است و فقط در ایران و کره شمالی چنین چیزی اتفاق می‌افتد. به‌عنوان پژوهشگر این حوزه عرض می‌کنم که این جلیلیات همانقدر عجیب است که به شما بگویند هیچ کشوری مرزهای جغرافیایی خود را کنترل نمی‌کند و فقط ایران است که مرزبانی ایجاد کرده‌است.

نهایتاً اینکه شما دقیقاً می‌بینید همین هفته گذشته، یک معاهده بین‌المللی جدید در حوزه هوش مصنوعی مطرح شد که این بار آمریکا، انگلیس، رژیم صهیونیستی و چند کشور دیگر که عموماً با سیاست‌های UK-USA هم‌راستا هستند، اعضای اصلی این معاهده می‌باشند؛ یعنی شبیه به معاهده جهانی اینترنت در سال ۱۹۶۶، این بار برای سلطه و در اختیار گرفتن هوش مصنوعی اقدام به معاهده نموده‌اند.

و خروجی این معاهدات برای کشورهایی همچون ایران چیست؟

کل تلاش‌های حوزه سایبر که قدمتی ۷۰، ۸۰ ساله دارد برای حصول یک گزاره است، اینکه حکمرانی بر جهان از طریق کنترل جریان اطلاعات که مستقیم بر شناخت و باورهای انسان‌ها اثر گذار است حاصل شود که دانش پایه آن، دانش سایبرنتیک نام دارد. سایبرنتیک یعنی منازعات برای کنترل بر آخرین و عمیق‌ترین لایه وجودی انسان یعنی بعد ذهنی، ادراکی و شناختی او رسیده‌است. از این‌رو پروژه استارلینک نیز در چنین پازلی دیده می‌شود. اینکه یک سری از کشورهای جهان که قدرت‌های بزرگ بین‌المللی محسوب می‌شوند از چین و روسیه گرفته تا حتی در خوداروپا کشورهایی مانند فرانسه و آلمان، نمی‌خواهند الگوی فضای سایبر امریکایی در کشورشان جاری باشد هم به همین دلیل است.

یعنی حتی کشورهای اروپایی با الگوی فضای سایبر امریکایی مخالفند؟

اگر عبارت The Internet of Trust را به همراه نام Macron (رئیس‌جمهور فرانسه) جست‌وجو کنید، ویدئویی از مکرون می‌بینید که در «جلسا اینترنت مطمئن» در حال سخنرانی است و می‌گوید «امروز دنیا یک اینترنت کالیفر نیایی دارد و یک اینترنت یکنی و ما هیچ کدامش را نمی‌خواهیم؛ ما باید الگوی اینترنت

درباره فیلترینگ نیز یک بار

غلط در جامعه رواج پیدا کرده

که من، مردم را مقصر اصلی

آن نمی‌دانم و مقصر اصلی،

مسئولان ذی‌ربط هستند. آن

باور غلط این است که هیچ

کشوری در دنیا، هیچ کنترلی

بر فضای سایبر خود ندارد و

فقط ایران و کره شمالی این کار

را انجام می‌دهند. این در حالی

است که تنها کشوری که هیچ

کنترلی روی فضای سایبر خود

ندارد ایران است، اینقدر که

تعبیر «فضای مجازی ول» در

نسبت با این ولنگاری از سال

۱۴۰۰ مصطلح شده‌است!

مناسب خودمان را ایجاد کنیم». این در حالی است که فرانسه یک کشور لیبرال و کاملاً همسو با امریکا است، اما نگران آثار منفی الگوی محتوایی اینترنت امریکایی

است و لازم به ذکر است این نوع ادبیاتی که مسئولان دنیا در حوزه حکمرانی سایبری دارند، حتی سر سوزنی از آن در کشور ما وجود ندارد و بیان اینگونه حرف‌ها جزو مهم‌ترین جامعه هدف شرکت‌های ارائه خدمات سایبری بوده و هستند، بنابراین راه اصلی این است که سایبر دیپلماسی بالاخره در وزارت امور خارجه فعال شود. علاوه بر این، یک قاعده کلی وجود دارد در عرصه منازعات نرم، تقابل سخت‌جواب نمی‌دهد. جایی که بستر اقدام، نرم است باید راهبردهای مقابله نیز نرم باشد. در نمونه‌های سابق، چنین بود که برای مقابله نرم با رجوع جامعه به سمت ماهواره‌های تلویزیونی، دیش ماهواره را از روی پشت‌بام‌ها جمع می‌کردند که تقابل سخت تلقی می‌شود. نتیجه آنکه چندروز بعد این دیش‌ها برمی‌گشت این‌نوع تصمیمات، صرفاً هزینه‌های سیاسی -اجتماعی دارد بدون آنکه خروجی مطلوبی در چارچوب حکمرانی سایبر کشور داشته باشد.

پس استارلینک پروژه‌هایی برای گسترش حاکمیت امریکا بر فضای مجازی است؟

برای آنکه امریکا بتواند به افکار ملت‌هایی که دولت‌شان در دسترس نیست، از سال‌ها پیش صحبت از اینترنت فراسرزمینی کرد که هم‌اکنون اولین نسخه موفق آن، همین پروژه استارلینک است. یعنی نهایتاً منازعه سر حکمرانی بر شناخت ملت‌ها است که از طریق ایجاد زیرساخت تکنولوژی امکان‌پذیر می‌شود.

آقای شکوهیان‌راد! راهکار مواجهه ما با استارلینک باید چگونه باشد؟

قطعاً اگر همان راهی که ما در موضوع ماهواره پیش گرفتیم که در نهایت موفق نبود، در این موضوع تکرار کنیم، به نتیجه‌ی مطلوب نمی‌رسیم!

مصدافی تر توضیح می‌دهید؟

مثال ساده‌اش آمدن سرویس‌هایی مانند تلگرام به کشور است. روال فعلی ما اینگونه است که ابتدا مردم به سمت سرویس‌های خارجی می‌روند و مسئولان هم هیچ کاری نمی‌کنند و زمانی که آن سرویس کاملاً فراگیر شد و چندین میلیون کاربر ایرانی را جذب کرد و بستری شد که از آنجا می‌شود یک سری اقدامات منفی علیه فرهنگ و اخلاق و امنیت ملی ایران صورت داد، یادشان می‌آید که آن سرویس خارجی را مسدود کنند! آن هم نوعی از مسدودی که حتی یک کودک خردسال هم می‌تواند با نرم‌افزارهای رایگان آن را دور بزند؛ یعنی اساساً ما در کشورمان چیزی به عنوان مدیریت فضای سایبر نداریم و این قضیه در ایران کاملاً مطرود است. **طریق مواجهه کشورهای دیگر با این موضوع چیست و تجربه‌های جهانی در این زمینه چه می‌گوید؟**

راهکاری که تمام کشورها انجام می‌دهند، از کویت و ترکیه در همسایگی ایران گرفته تا سایر کشورهای دنیا، استفاده از سایبر دیپلماسی است؛ مفهومی که بعید می‌دانم در ذهن مسئولان ما وجود داشته باشد و وزارت امور خارجه برای این امر، اداره یا... تأسیس کرده باشد. عموم کشورهایی که تعاملات بین‌المللی در عرصه سایبر دارند، به دیپلماسی سایبری توجه دارند که در

این تعاملات با کشورهای مبدأ سرویس‌ها یا با خود شرکت‌های ارائه خدمات سایبری ارتباط می‌گیرند و پس از توافق بر سر شرایطشان و عقد قرارداد فی‌مابین، آن سرویس در کشور متقاضی در راستای قوانین کشور میزبان شروع به فعالیت می‌کند. در این راستا، شرکتی که قرار است تکنولوژی خود را ارائه کند، تضمین‌های حقوقی و مالی مختلفی به کشور میزبان ارائه می‌کند که به‌عنوان ضمانت اجرایی قرار داد است.

اینکه می‌بینید فرانسه می‌تواند پاول دورف را دستگیر کند و گروه‌های حقوق بشری به آن برچسب نقض آزادی بیان نمی‌زنند، بابت وجود چنین ساز و کارهایی است. اما فرض کنید ایران به دلیل آنکه تلگرام در سال‌هایی مانند ۱۳۹۶ و ۱۳۹۸، بستر ساز اقدامات گسترده علیه امنیت ملی کشور شد، پاول دورف را دستگیر کند؛ چه فضای رسانه‌ای ایجاد می‌شود؟! آیا مسئولان ایران نتوانسته‌اند به جهان بفهمانند که حق داریم در راستای امنیت ملی خود، همانگونه که زمانی عبدالملک ریگی را از یک پرواز بین‌المللی پیاده و دستگیر کردیم، امروز افراد مؤثر سایبری علیه ایران را دستگیر و محاکمه کنیم؟!

اگر قرار است استارلینک در ایران فعالیت کند باید از طریق وزارت خارجه و با ظرفیت دستگاه‌های ذی‌ربط مثل وزارت اطلاعات و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات وارد مذاکره شود، وقتی جمع‌بندی منطقی با موازین قانونی، امنیتی، شرعی و فرهنگی ایران حاصل شود، به آنها اجازه دهد که سرویس خود را ارائه کنند و در این راستا، تضمین‌های لازم از شرکت متولی استارلینک اخذ شود.

آیا آنها شرایط ما را می‌پذیرند؟

من به شما می‌گویم قطعاً تعامل قانونی با ایران را می‌پذیرند چون هرگز نمی‌خواهند کاربرسان ایرانی را از دست بدهند. کاربران ایرانی همیشه به دلایل متعدد جزو مهم‌ترین جامعه هدف شرکت‌های ارائه خدمات سایبری بوده و هستند، بنابراین راه اصلی این است که سایبر دیپلماسی بالاخره در وزارت امور خارجه فعال شود. علاوه بر این، یک قاعده کلی وجود دارد در عرصه منازعات نرم، تقابل سخت‌جواب نمی‌دهد. جایی که بستر اقدام، نرم است باید راهبردهای مقابله نیز نرم باشد. در نمونه‌های سابق، چنین بود که برای مقابله نرم با رجوع جامعه به سمت ماهواره‌های تلویزیونی، دیش ماهواره را از روی پشت‌بام‌ها جمع می‌کردند که تقابل سخت تلقی می‌شود. نتیجه آنکه چندروز بعد این دیش‌ها برمی‌گشت این‌نوع تصمیمات، صرفاً هزینه‌های سیاسی -اجتماعی دارد بدون آنکه خروجی مطلوبی در چارچوب حکمرانی سایبر کشور داشته باشد.

شایع شده که استارلینک، اینترنت رایگان بر سرعت و بدون فیلتر ارائه می‌دهد، اما طبق توضیحات شما هیچ کدام از اینها وجود ندارد. آیا درست است؟

اولاً استفاده از استارلینک از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نیست و هزینه‌های آن خیلی بالاست. دوم اینکه درباره فیلترینگ نیز یک باور غلط در جامعه رواج پیدا کرده که من، مردم را مقصر اصلی آن نمی‌دانم و مقصر اصلی، مسئولان ذی‌ربط هستند. آن باور غلط این است که هیچ کشوری در دنیا، هیچ کنترلی بر فضای سایبر خود ندارد و فقط ایران و کره شمالی این کار را انجام می‌دهند. این در حالی است که تنها کشوری که هیچ کنترلی روی فضای سایبر خود ندارد ایران است، اینقدر که تعبیر «فضای مجازی ول» در نسبت با این ولنگاری از سال ۱۴۰۰ مصطلح شده‌است! اینکه شما اصلاً کنترل محتوا کنونی را نمی‌تواند؛ اگر تخلفی شکل گرفت و به مسائل امنیت ملی منجر شد، آن موقع سرویس‌ها را مسدود کنید یا حتی نظیر آبان ۱۳۹۸، برای چندین روز کل اینترنت را قطع کنید، نشان می‌دهد عملاً کنترلی در ایران نسبت به فضای سایبر وجود ندارد، و گرنه باید روش‌های بسیار بهینه‌تر و منطقی‌تر مورد استفاده قرار می‌گرفت.

اما اصل قضیه‌ای که ممکن است بعضی‌ها را به این نتیجه برساند که بیش از ۱۰۰ میلیون هزینه کنند تا از اینترنت ماهواره استارلینک استفاده کنند، تصور غلط «اینترنت آزاد و بدون فیلتر» است. اینترنت استارلینک بدون فیلتر نیست؛ بلکه صرفاً ارزشگذاری محتوایی آنها با آن متفاوت است. یعنی چیزی‌هایی که ممکن است از جنبه‌های متفاوت اخلاقی، اجتماعی و فرهنگی از نظر ما منع داشته باشند، به نحو دیگری برای آمریکا و هر کشور دیگری وجود دارد. این را در نظر داشته باشید که یکی از سنگین‌ترین قوانین و سامانه‌های اعمال کنترل بر محتوای فضای سایبر، برای کشور انگلیس است. آیا مردم ما از این واقعیت مطلع هستند؟! آیا مردم می‌دانند در عموم کشورها، نشر اکاذیب در فضای مجازات‌هایی در حد جریمه سنگین مالی و حتی زندان در پی دارد؟! ممکن است شما از استارلینک استفاده کنید و یک سری از سرویس‌ها مانند تلگرام باز باشد، اما از آن سو یک سری دیگر از شبکه‌ها و محتواها که مغایر سیاست‌های حکمرانی سایبری امریکا است، مسدود است که شاید تیکتاک یکی از مصادیق آن باشد. در واقع استارلینک نیز منطبق با سیاست‌های حکمرانی سایبری امریکا، فیلترهای محتوایی و فنی خاص خودش را دارد. به‌طور کل در عصر حاضر، هر کشوری بر اساس منافع ملی و ارزش‌های اجتماعی خودش نسبت به فضای سایبر کنترل دارد. در واقع اعمال محدودیت بر مبنای سیاستگذاری در کشورهای مختلف انجام می‌شود، همانگونه‌ای که همه کشورها، مرزبانی سرزمینی و جغرافیایی دارند و به هیچ کشور یا گروه مسلح دیگری اجازه کوچک‌ترین تهدیدی علیه امنیت مرزها و سرزمین خود را نمی‌دهند.

اربعین امسال بدون بیماری واگیردار و گرم‌زدگی برگزار شد

رئیس جمعیت هلال احمر: امسال اربعین هیچ بیماری واگیرداری گزارش نشد و کارشناسان ما نظارت‌های خوبی در تهیه و یخت و توزیع نذورات انجام دادند

در کنار بیماری‌های تنفسی و سرماخوردگی و آنفلوآنزا و گرم‌زدگی و حتی کرونا، امسال بیماری‌های تازه‌تری هم به فهرست نگرانی‌ها از احتمال آلودگی بیماری در ایام اربعین و حضور میلیونی زوار اضافه شده‌بود. بیماری‌هایی همچون تب‌دنگی و آبله میمون که حالا در بخش‌هایی از دنیا فراگیر شده و زمزمه‌های نگرانی از گسترش این بیماری‌ها در ایام اربعین در روزهای منتهی به این حماسه بزرگ شنیده می‌شد، اما امسال با وجود گرم‌ای هوا و نگرانی از این بیماری‌ها یکی از باشکوه‌ترین و بی‌چالش‌ترین مراسم‌های اربعین برگزار شد و بنا به تأکید رئیس جمعیت هلال احمر اربعین امسال هیچ بیماری واگیرداری در این مراسم دیده نشد.

پیرحسین کولیوند در نشست خبری با بیان اینکه هلال احمر خدمات و اقدامات خود در سال‌های گذشته را مورد بازنگری قرار داد، افزود: «شورای سیاست‌گذاری اربعین حسینی را تشکیل دادیم تا نقاط ضعف سال‌های قبل برطرف و خدمات در بالاترین سطح ارائه شود».

به گفته‌وی هماهنگی‌های خوبی بین مسئولان ایران و عراق انجام شد و برای ارتقای خدمت و هم‌افزایی در مراسم پیاده‌روی اربعین اقدامات بسیار خوبی انجام شد. همچنین داروهایی که باید تأمین می‌شد نیز توسط چک‌لیست‌ها مشخص شد و همچنین طرح جمع‌آوری داروهای نو از منازل نیز بسیار طرح خوبی بود که اجرا شد و دیگر کمبود دارو نداشتیم. کولیوند با اشاره به نگرانی امسال در مورد مراسم اربعین افزود: «امسال کشور عراق بسیار گرم بود و ما تصور می‌کردیم شرایط سخت‌تر شود. همچنین دولت در حال جابه‌جایی بود، اما خوشبختانه توانستیم تعامل خوبی بین دستگاه‌های داخلی و فدراسیون بین‌المللی صلیب سرخ برقرار کنیم و تعداد زیادی از مسئولان بین‌المللی از نزدیک شاهد پیاده‌روی اربعین بودند و به ما کمک کردند».

وی گفت: «ما مردم عزیز را برای حفظ سلامتشان آماده کردیم و برای پیشگیری از گرم‌زدگی اقدامات خوبی انجام شد. هوا بسیار گرم بود و شرجی بودن نیز شرایط را سخت‌تر کرده بود، اما با برنامه‌ریزی خوب و اقدامات به موقع حتی یک مورد تلفات جانی با گرم‌زدگی نداشتیم.» رئیس جمعیت هلال احمر تأکید کرد: «هیچ بیماری واگیرداری در این مراسم دیده نشد و کارشناسان ما نظارت‌های خوبی در تهیه و پخت و توزیع نذورات انجام دادند.»

کسری بارش سال آبی کشور صفر شد

سازمان هواشناسی اعلام کرد: کسری بارش باقی‌مانده از پاییز و زمستان گذشته اکنون به صفر رسیده و بخش قابل توجهی از این کسری در بهار امسال جبران شده‌است. بر اساس اعلام مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی سازمان هواشناسی کشور، میزان بارش جمعی کشور از ابتدای سال آبی یعنی مهر گذشته تاکنون به ۲۳۲۵ میلی‌متر رسید که معادل بارش نرمال در این بازه زمانی است. این شرایط نشان می‌دهد که کسری بارش باقی مانده از پاییز و زمستان گذشته اکنون به صفر رسیده‌است.

بخش قابل توجهی از این کسری در بهار امسال جبران شده‌است. با وجود اینکه میانگین پهنه‌ای بارش کشور اکنون نرمال است، اما نقشه بارش جمعی سازمان هواشناسی کشور نشان می‌دهد که بارندگی‌های امسال در بخشی از مساحت کشور کمتر از نرمال بوده‌است.

بیشترین کسری بارش نسبت به شرایط نرمال مربوط به استان‌های سمنان با ۳۱،۳۹ فروردین ۲۶۲ و تهران با ۲۴۹ درصد است. اگرچه بخشی از مساحت کشور با کم‌بارشی سالانه مواجه است، اما میزان این کم‌بارشی از سال گذشته کمتر است و حدود ۲۷ استان از ابتدای سال آبی تاکنون بارش بیشتری نسبت به سال قبل دریافت کرده‌اند. با این همه بارندگی‌های استان‌های بوشهر، چهارمحال و بختیاری، فارس و گیلویه و بویراحمد از سال گذشته نیز کمتر بوده‌است.

اگرچه اکنون میانگین بارش کشور نرمال است، اما این موضوع به معنی شرایط مطلوب نیست، چون کم‌بارشی تابستانه از قبل همچنان به قوت خود باقی است و نه‌تنها ایران بلکه فلات ایران با این چالش مواجه است. اغلب دشت‌های کشور به دلیل برداشت‌های بی‌رویه و بسیار زیاد از ذخایر آب زیرزمینی، به عنوان دشت‌های ممنوعه طبقه‌بندی شده‌اند. به گزارش روابط عمومی سازمان هواشناسی کشور، در تعداد قابل توجهی از این دشت‌ها در استان‌هایی مانند تهران، قزوین، خراسان رضوی، اصفهان و جنوب کرمان با فرونشست شدید و بی‌سابقه زمین مواجه هستیم که سبب تخریب بدون بازگشت آبخوان‌ها می‌شود و تهدید جدی اقلیمی و زیستی برای سرزمین است.

خبر کوتاه

■ رئیس مرکز ارزشیابی و تضمین کیفیت وزارت آموزش و پرورش با اشاره به اینکه عملکرد دانش‌آموزان نسبت به سال گذشته بهتر بود، متذکر شد: در رشته علوم تجربی میانگین نمرات از ۱۱/۲۲ به ۱۲ رسید. در رشته علوم ریاضی میانگین نمرات از ۱۰/۷۹ به ۱۱/۸۲ و در رشته انسانی از ۸/۷۵ به ۹/۱۳ رسید و در مجموع نمرات دانش‌آموزان از ۱۰/۲۶ به ۱۰/۹۸ رسیده‌است. به گفته‌وی عملکرد دانش‌آموزان دختر بهتر از پسران است.

■ یک شرکت دانش‌بنیان موفق به تولید دستگاه یخت نان پرتابل بسیار کم‌مصرف شده‌است و این محصول را به ۴۷ کشور جهان از جمله کانادا، آمریکا، استرالیا، ژاپن، سنگاپور، اتحادیه اروپا و کشورهای حاشیه خلیج فارس صادر می‌کند.

■ وزیر آموزش و پرورش گفت: مأموریت جدیدی در برنامه هفتم پیشرفت برای نهضت سوادآموزی علاوه بر ریشه‌کنی کابل بی‌سوادی مطلق دیده شده و قرار است اساسنامه نهضت، آموزش‌های همگانی را بر اساس مفاهیم جدید دنبال کند.

■ معاون شورای عالی آموزش و پرورش با اشاره به اینکه والدین می‌توانند نسبت به انتشار تصاویر دانش‌آموزان در فضای مجازی شکایت کنند، گفت: انتشار هر گونه فیلم و تصویر از دانش‌آموزان که منجر به تحقیر آنها شود، ممنوع شد.